

РЕШЕНИЕ

№ 253

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18.03.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на деветнадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 77 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „*****“ ООД, ЕИК ***** седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. *****а, бул. ***** № 145, представлявано от С. С. Т. – управител против решение № 898 от 14.11.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 967 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) №23-2306527 от 07.05.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област (Д „ИТ“ – СО), издадено срещу „МОНЕЛКА“ ООД, гр. София в качество „работодател“, като за същото нарушение - по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), наложеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 5 000 (пет хиляди) на 1 500 (хиляда и петстотин) лв..

Касаторът твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди, че актът за установяване на процесното нарушение и НП са издадени от некомпетентни органи, както и че при съставянето на акта и издаване на процесното НП са нарушени правилата на чл. 36, чл. 46 и чл. 52, чл. 57 от ЗАНН. По същество заявява, че процесното нарушение не е извършено, поради което незаконосъобразно дружеството е административно наказано. От касационната инстанция се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, като по същество се отмени и процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател чрез своя пълномощник пледира за уважаване на касационната жалба.

Ответникът по жалбата – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област не изпраща представител и не изразява становище.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по

същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива изменено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществуто на жалбата:

За да постанови своето решение Районен съд-Перник, въз основа на представените и събрани писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че 21.02.2013 г. в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – шивашки цех, находящ се в гр. Перник и стопанисван от „*****“ ООД, гр. София, инспектори на Д „ИТ“- СО заварили в цеха да работи като „гладач“ лицето К. К. И.. При извършената проверка, вкл. и по документи, било установено, че дружеството, в качеството му на работодател на посоченото лице, не е уредило като трудови правоотношенията си с И., посредством сключването на писмен трудов договор. За така установеното на 01.03.2013 г., със съставяне на акт за установеното нарушение, срещу работодателя е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на измененото от районния съд наказателно постановление.

След установеното по фактите първоинстанционния съдебен състав, след извършена служебно проверка за законосъобразност при водене на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което е разгледал съществуто на спора.

На база на установеното по фактите, след преценка на доказателствата представени и събрани по делото, районният съд е приел за правилни и законосъобразни изводите на административнонаказващия орган за осъществен състав на нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и от посоченото за нарушител лице.

При изследване на въпроса за законосъобразността, включително и справедливостта на определеното административно наказание районният съдия, като взел предвид тежестта на нарушението и всички обстоятелства по неговото извършване, е приел размера на санкцията за прекалено завишен, поради което мотивирано е намалил същия в размер на минимума, предвиден за процесното нарушение.

Административен съд – Перник споделя изцяло изводите на първата съдебна инстанция, поради което намира жалбата неоснователна. Без основание е оплакването на касатораа за неправилност на решението на първата съдебна инстанция, потвърдила наказателно постановление, издадено от некомпетентен орган и въз основа на акт за нарушение съставен също от некомпетентен орган. Актът за установено нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление изхождат от компетентни органи, съгласно приложени по делото заповеди на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – София, издадени на основание

съответно чл. 6, ал. 5 и чл. 6, ал. 2, т. 15 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (обн., ДВ, бр. 44 от 9.05.2008 г; отм., бр. 6 от 21.01.2014 г., в сила от 29.01.2014 г).

Неоснователно е оплакването и за допуснати в хода на производството пред административния орган съществени процесуални нарушения, неотчетени от районния съд. Възражението за непълно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в акта и НП, не се приема и от настоящата инстанция. Липсата на посочване в акта на действието, което лицето И. е извършвала към момента на проверката е несъществен порок на съставения акт, тъй като описаното в НП обстоятелство, преценено съвкупно с декларацията, попълнена от И. в момента на проверката на място, не се явява изменение на обвинението, вменено с акта, с което от друга страна правото на защита на посоченото за нарушител лице не е ограничено в никаква степен. Въпреки бланкетните възражения на наказаното лице и предвид изложенията му по същество, касационната инстанция приема, че административнонаказващият орган законосъобразно се е възползвал от правомощието си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тъй като безспорно са били установени както нарушението, така и неговият автор.

Не се приемат доводите на жалбоподателя и по съществото на заявения правен спор. Напълно се споделят изводите на първата съдебна инстанция, направени на база целия съвкупен по делото доказателствен материал, при отделяне на спорното от безспорното, по повод безсъмнена установеност в проведеното първоинстанционно производство, на факта на нарушението, неговия извършител и съставомерност на вмененото деяние, състоящо се в нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 на КТ. Производството пред районния съд е водено съобразно процесуалните правила, а мотивите и заключенията по правото на районния съд, обосновават извод за правилно приложение и на материалния закон, като не е необходимо да бъдат възпроизвеждани в настоящия съдебен акт.

Правилно и законосъобразно е решението на първата съдебна инстанция и в частта му да измени размера на определеното за налагане административно наказание, като го редуцира до минимума, предвиден в относимата санкционна норма на КТ, с което са спазени правилата за определяне на наказанието, регламентирани с чл. 27 на ЗАНН, така са постижими и целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на с. 3.

По изложените по-горе съображения като е изменил процесното НП само в частта му, отнасяща се до размера на санкцията, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който като валиден, допустим и съобразен с приложимия закон ще бъде оставен в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 898 от 14.11.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 967 по описа на съда за 2013г., с което е ИЗМЕНЕНО наказателно постановление № 23-2306527 от 07.05.2013г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/